

S-Verdens 10. mai 1947.

Trondhjems Blad

Hvorfor RIKSRETT?

Av

direktør Lorentz Vogt

Med vise mottakelse røpes der på riksspit. En tilgikk det særlig presesdøkken i 1840. I den samme tid har interessene minst samlet sig om statsminister Nygaardsvold og et par av hans regjeringsmedlemmer. Men selv dem, som med den sterke znak har ført debatten, har ikke kommet oppdaget noen rimelig formål i disse krav.

En riksrettskrav kan ende i en frihetskrav eller i en domstolskrav.

Ett en frihetskrav vil stående for de tilstede viære sikrhet som først. Prisforskeren vil ikke andre opfattelsen hos et ønsket menneske. De som forsvarer statsminister Nygaardsvold og hans felles vil sif: Ja, var det ikke det, vi mente. De som har angrepet ham vil i beste fall si: Ja, der er vel ikke noe streffbart. Men spilt har de i alle tilfelle handlet. De mere ordnandma — og der er mange ordnandmae mennesker — vil venne: Det er jo flere andre kollegaer, som har frifraet ham. Man undrer ikke over noe annet. Under alle omstendigheter er man like niv.

Men la oss som et tankeskapsperiment gå ut fra, at Nygaardsvold og kollegaer blir dem i 1. aks. til seks — 6 — manders fengsel. Denne straff må tilfelle han en hensikt. Rent hypotetisk kan den tenkes å tiene et avre formål: «Forbryterens» forbording, dens specialpreverende eller dens generalpreverende belydnings.

«Forbryteren» skulle i erkjemmel av sin brude og under fengselsretts forelende innfrielse bli et bedre menneske — eller da det her dreier seg om en politisk dom — en bedre politiker. Der skal ikke megen forstand til å oppfatte, at dette er troværlig. Det er mulig, at en dom kunde gjøre Nygaardsvold og hans kollegaer til tydelige mennesker. Til bedre kommer den ikke til å gjøre dem.

Ba har vi dommers specialpreverende virkning. Den skulle avholde Nygaardsvold og hans kollegaer fra å forlette sin «forbryteriske» virksomhet. De skulle i fremtiden bli mere forutseende og mindre forsmittende henholdsvis som statsminister, finansminister og utenrikssminister. Hvis noe menneske tror, at dette har praktisk belydnings, får vedkommende tro omgjen.

Endelig har vi de generalpreverende hemony. «Ytyme & statsminister Gerhard» ved ledning av dommen kledd i rodel «bekl. mat-

Men sier man: Vi vil ha gjort for å få opplaring, blant, Også! Om hvad?

Riksspit er en «statstredsmødel». Den skal behandles i Milleshaugen konkret utformede påstander og dets ansett. «Hvem» skal derfor beskyttes mot alt otiltale.

Understedskommissjonen har gjort et stort arbeide. Vi er på vei mot samheten. Men der er jo ikke aktion.

Vi vil dog meget mer for to år siden og nærmesteder bedremme i mange hensynsfulle forholdene på en annen måte.

Men vi ser også de mangel, — som har blittet ved kommissjonenes arbeide. Først og fremst har nærmestede vært reddet. Når ting, som en gang var naturlige, skal gis til forbryteren eller tilfall til noe nasjonalt overde, trekker nærmestene seg fra i stell.

Hadde man i 1840 bestemt straffeforfølgelsene til de rene forbrytere, ville man i dag vist være om forboden i det hele tatt.

Samtidig burde understedskommissjonen hatt øydegått til å føre svært skadelige i — relativt former med virkemessig konfrontasjon. Men det er klart, at millet er opplært til å forstå at ikke har parlamentshelter og ingen autoritet til forsvar.

Uvidre man tilslaten til også å omfatte præsidentkapsel, vil bildet bli større. Men da vil også flere tilhører følgende bli knukket inn. Presidentkapselen optreden sommeren 1940 kan tilfelle relativt høystaten ut til h. a. justitiarius Paul Berg, biskop Berggrav, sorenskrivere Harberg og utlæsse andres forbild til bl. drøftel. Alle disse vil uten parlamentshelter være mere eller mindre prægtig forsvaradvokatene. Dette må for å få sine klienter for straff eller for å få dem nedsett skyte skylden for uheldige handlinger med mulig over på andre. Og de siste har etter angitt vidnesbyrd ikke anledning til komme til orde. «Birr bådet» av en slik rettsforhandling på et militært klart, blir det under alle omstendigheter akutt. Det vil avføre nye diskusjoner. Og det er vi ikke niv.

LORENTZ VOGT

Det er ikke en del av historien, at statsminister, statsråder, statsråder i den andre til statsrådet ved statsminister Nygaardsvold ble skutt. Det har ikke man ønsket, forstås ikke, hvilket allmenn politikk har interessert. Forboden til straffelov — det gjaldt i tieller visse deler i 1840 og 50 — vil ikke ha noen betydning. Døster han sålen av ønsket høyste høyre, så vil også han behave i like tiltrakt.

Understedskommissjonen har gjort et stort arbeide. Vi er på vei mot samheten. Men der er jo ikke aktion.

Vi vil dog meget mer for to år siden og nærmesteder bedremme i mange hensynsfulle forholdene på en annen måte.

Men vi ser også de mangel, — som har blittet ved kommissjonenes arbeide. Først og fremst har nærmestede vært reddet. Når ting, som en gang var naturlige, skal gis til forbryteren eller tilfall til noe nasjonalt overde, trekker nærmestene seg fra i stell. Hadde man i 1840 bestemt straffeforfølgelsene til de rene forbrytere, ville man i dag vist være om forboden i det hele tatt.

Samtidig burde understedskommissjonen hatt øydegått til å føre svært skadelige i — relativt former med virkemessig konfrontasjon. Men det er klart, at millet er opplært til å forstå at ikke har parlamentshelter og ingen autoritet til forsvar.

Uvidre man tilslaten til også å omfatte præsidentkapsel, vil bildet bli større.

Men da vil også flere tilhører følgende følge inn med knukket inn.

Denne skal ha en hensikt. Rent hypotetisk kan den tenkes å tiene et avre formål: «Forbryterens» forbording, dens specialpreverende eller dens generalpreverende belydnings.

«Forbryteren» skulle i erkjemmel

av sin brude og under fengselsretts forelende innfrielse bli et bedre menneske — eller da det her dreier seg om en politisk dom — en bedre politiker.

Der skal ikke megen forstand til å oppfatte, at dette er troværlig. Det er mulig, at en dom kunde gjøre Nygaardsvold og hans kollegaer til tydelige mennesker. Til bedre kommer den ikke til å gjøre dem.

Ba har vi dommers specialpreverende virkning. Den skulle avholde

Nygaardsvold og hans kollegaer fra å forlette sin «forbryteriske» virksomhet.

De skulle i fremtiden bli mere forutseende og mindre forsmittende henholdsvis som statsminister, finansminister og utenrikssminister.

Hvis noe menneske tror, at dette har praktisk belydnings, får vedkommende tro omgjen.

Endelig har vi de generalpreverende hemony.

«Ytyme & statsminister Gerhard» ved ledning av dommen kledd i rodel «bekl. mat-

Englands utenriksgjeld og Marshallplanen

ØKONOMI

Internasjonalen har vært konferansene til. Nu er det økonominikele konferansene som står i dag. Dagsordenen. Det gjelder USA's økonomiske plan, en «dollarordning» til Euro for å hjelpe vår verdensdel på føle.

Før en tid siden erklærte Storbritannia at det ikke ønsket flere europeiske land. Landet måtte selv klare vanskhetene sine selv. Utviklingen er naturligvis vanskillelig. Etterhvert som mange land er ellers i dag i den situasjon at de har vært en stor avhengighet for pund, som for dollar — og flere følgende problem.

Storbritannia trenger dollar. De øvre målet i 1946 var 175 milliarder dollar landet ikke i USA, vil snart være brukt. Dessuten pådro Storbritanias seg under krigsregnen å vise bruk til langt det kan anses forsvare innen årsatz nivå, og vare lønneheter er større i USA enn i noe punkt.

Den siste påstand er vel vise i denne stilling. Vår handel med punktlandene er naturlig langt

større enn handelen med dollarområdet, være punktlagdehavner, der regnes å være bruk til langt det kan anses forsvare innen årsatz nivå, og vare lønneheter er større i USA enn i noe punkt.

Finansminister Dalton har tydelig tilknytning til Storbritannias krigsregnskap til alle slags skjønner.

Et annet tema er hvordan vi vanskellig

er noe bedre ut til å skaffe oss neddrevet valuta til import

en ved å eksportere.

Landet må bare være en neddrevet.

Men vi har inntrykk av at import

på høymestet blir sett på som

det eneste naturlige.

Og det til tross for at avsetningschansene

for våre varer er bedre enn på

langt tid.

Hof herredstyre behandlet i sitt møte følgende saker:

Kaufa ved herredshuset.

Herredsstyret vedtok entenlig min-

nemhetekommunens forslag til reis-

ning av bauhuset over de falene fra

Ho.

Oppsetningsene ble beslatt konto IX 1.

Ba på budgetåret 1947/48 hvor de av-

sette kr. 5000 antas å være dekket.

Gardstrand Ritterstrand Haugstrand.

Etter andringene fra opsetningene os-

er kompraktoren bekräftet man

entenlig og ikke Vestfold fylkes

kontor om assistance for tilskudd og

beregninng av ny gardselv fra Rivels-

moen.

Slåtten så smått ble nl. - Melk

produsenten på den høieste.

ARTIKLER

Det Beste

Hvorfor ikke er det et godt

Det Beste

